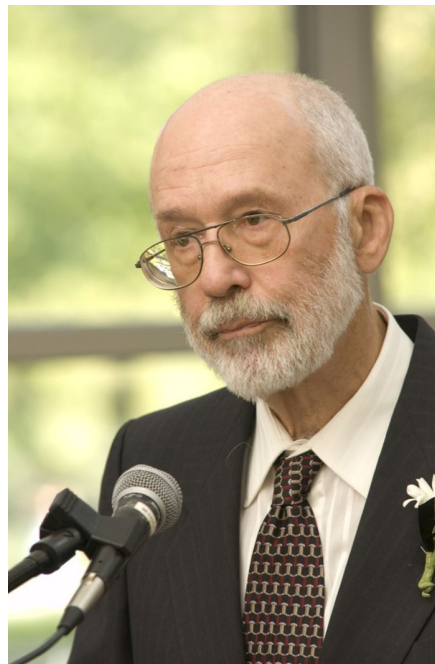

Prof. Karl D. Nolph - Wspomnienie

Karl D. Nolph - In Memoriam

Rycina 1
Prof. Karl D. Nolph wygłasza prelekcję w 1999 roku.
Prof. Karl D. Nolph presenting lecture in 1999.

Karl D. Nolph, MD, FACP, FRCPS (Glasgow), University of Missouri Board of Curators' Professor Emeritus of Medicine, (Emerytowany (zachowujący prawo do tytułu) Profesor Medycyny nadany przez Radę Nadzorczą Uniwersytetu Missouri) zmarł w swoim domu w Columbi, Missouri, dnia 16 czerwca, 2014. Urodził się w Brookville, Pensylwania, w dniu 6 lutego 1937 roku. W 1956 roku ukończył Szkołę Średnią w Brookville Magna Cum Laude (z najwyższym wyróżnieniem) jako valedictorian (wygłaszający mowę pożegnalną w imieniu studentów przy wręczaniu dyplomów). W 1959 roku ukończył Magna Cum Laude Franklin i Marshall College (kolegium licencjackie) w Lancaster, Pensylwania. Kończąc University of Pennsylvania Medical School (Szkołę Medyczną Uniwersytetu Pensylwanii) w Filadelfii w 1963 roku uzyskał prestiżową nagrodę Roberta Spencera Morrisa. Po ukończeniu studiów ukończył obrotowy staż podyplomowy i specjalistyczny w medycynie wewnętrznej w Szpitalu Bryn Mawr w Pensylwanii, i został powołany jako Chief Medical Resident (kierownik specjalizujących się stażystów) w tym samym szpitalu, od lipca 1965 do lipca 1966 roku. W następnym roku podjął pracę z Lee Hendersonem w zagadnieniach zaburzeń elektrolitowych w szpitalu Uniwersytetu Pensylwanii a później pracował z Paulem Teschanem w Walter Reed Army Medical Center w Waszyngtonie. W czasie swoich szkoleń, otrzymał 13 wyróżnień.

Dr Nolph przybył do Uniwersytetu Missouri w 1969 roku jako pracownik naukowy

w Katedrze Nefrologii kierowanej przez Profesora Johna Mahera i został profesorem nadzwyczajnym w 1973 roku. W 1974 roku został dyrektorem Katedry Nefrologii i uzyskał stanowisko profesora zwyczajnego medycyny w 1976. Dr Nolph stworzył wspaniałą atmosferę współpracy i pod jego kierownictwem Katedra Nefrologii stała się jedną z najlepszych na świecie. Jego maksymą jako lidera było, że ci, którymi się kieruje zachowują się jak nici. Jeśli nic się pcha to ona się związa i nie posuwa, natomiast jeśli się ją ciągnie to ona podąża za ciągnącym. Jako lider, jak wielu innych liderów odnoszących sukcesy, nigdy nie pchał lecz pociągał za sobą współpracowników.

We wczesnych latach 1970-tych Dr Nolph studiował kinetykę dializy otrzewnowej i uczestniczył z innymi zainteresowanymi dializą otrzewnową w spotkaniach w National Institute of Health (Narodowym Instytucie Zdrowia). Podczas tych spotkań poznał Roberta Popovicha, inżyniera biochemika i poprosił go, aby służył jako konsultant w badaniach kinetyki otrzewnowej w Columbi, Missouri. Na jednym ze spotkań omawiano nowy pomysł opracowany przez Roberta Popovicha i Jacka Moncriefa z Uniwersytetu Teksasu w Austin, Teksas. Grupa z Austin wysłała abstrakt na Zjazd Amerykańskiego Towarzystwa Sztucznych Narządów Wewnętrznych pod tytułem: "The definition of a novel portable/wearable equilibrium peritoneal dialysis technique" („Definicja nowej przenośnej /nadającej się do noszenia techniki dializy otrzewnowej osiągającej równowagę”). Ich pomysł był tak nowy, że nie został uznany jako nadający się do prezentacji w trakcie zjazdu. Tytuł był również zawily i nie atrakcyjny. Dr Nolph zaproponował zmianę nazwy tej techniki na Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis (Ciągła Ambulatoryjna Dializa Otrzewnowa - CADO) z akronimem CAPD podobnym do bardzo dobrze znanego akronimu COPD dla Chronic Obstructive Pulmonary Disease (Przewlekła Obturacyjna Choroba Płuc). Zaczął też stosować tę metodę w Columbi. Zasugerował wreszcie aby opublikować doświadczenie z sześcioma pacjentami w Austin i trzema w Missouri. Taka praca została opublikowana w Annals of Internal Medicine w 1978 roku. Doskonałe wyniki CADO i wywiad z Dr Nolphem w Time w grudniu 1978 roku zwróciły uwagę na tę metodę na całym świecie. Zaczął szerzenie wiedzy o CADO odwiedzając ośrodki dializ na wszystkich kontynentach. W latach 1979-1980 przedstawił ponad 70 wykładów w USA, Meksyku, Argentynie, Niemczech, Francji, Hiszpanii, Włoszech, Szwajcarii, Anglii, Holandii, Japonii, Chinach i Australii.

Było ogromne zapotrzebowanie na naukę tej nowej metody dializy otrzewnowej, ale w owym czasie na konferencjach omawiających dializy nie można było zapewnić odpowiednich wytycznych i Dr Nolph posta-

Prof. dr hab. n. med. Zbylut J. TWARDOWSKI

Professor Emeritus of Medicine
University of Missouri

Prof. Zbylut Twardowski MD, PhD
e-mail: TwardowskiZ@health.missouri.edu

nowił zorganizować specjalną konferencję o nazwie Annual National Conference on Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis (Coroczna Krajowa Konferencja Ciągłej Ambulatoryjnej Dializy Otrzewnowej), która odbyła się w Crown Center Hotel w Kansas City, MO, w 1981 roku, w której wzięło udział 330 uczestników. Uczestnictwo w konferencji gwałtownie wzrastało co roku, stopniowo włączając dializy u dzieci i młodzieży, domowe hemodializy i ostatecznie wszystkie formy dializy. Stąd jej nazwa została zmieniona na Annual Dialysis Conference (Coroczna Konferencja Dializ). Dr Nolph przewodniczył konferencji przez 35 lat i uczynił ją najważniejszą międzynarodową konferencją dializ ze szczytową obecnością 3293 uczestników w San Francisco w 2000 roku. Upowszechnianie wiedzy o różnych formach dializy otrzewnowej i domowej hemodializy było jednym z jego głównych wkładów do wiedzy na te tematy. Przyczynił się również ogromnie do poznania fizjologii otrzewnej, transportu przez błonę otrzewnową i absorpcji z jamy otrzewnej przez układ limfatyczny. Był On pierwszym, który wykazał, że pacjenci z wysoką charakterystyką transportu przez błonę otrzewnową mają gorsze wyniki leczenia dializą otrzewnową z powodu gorszej ultrafiltracji wodącej do niedostatecznego usuwania nadmiaru soli i wody.

Wśród jego osiągnięć jest 636 publikacji naukowych, 343 abstraktów, 43 książki, sześć patentów i siedem filmów naukowych. Wygłosił 923 prelekcje na wszystkich kontynentach z wyjątkiem Antarktydy i przewodniczył 178 spotkaniom naukowym. Dr Nolph był głównym redaktorem czasopisma Peritoneal Dialysis Today a także współredaktorem siedmiu innych czasopism i ośmiu specjalnych wydań. Był również członkiem komitetów redakcyjnych prestiżowych czasopism nefrologicznych jak Nephron, Kidney International, i 22 innych. Został powołany na kluczowe stanowiska w 115 różnych komitetach naukowych i towarzystwach, był członkiem założycielem International Society for Peritoneal Dialysis, i prezydentem American Society for Artificial Internal Organs. W jego Katedrze Nefrologii uczyły się 54 osoby głównie z USA, ale także z Polski, Szwajcarii, Danii, Francji, Szkocji, Indii i Turcji. W jego laboratorium, wielu zagranicznych lekarzy z Grecji, Polski, Brazylii, Korei Południowej i Japonii, uczyło się różnych metod laboratoryjnych.

Dr Nolph otrzymał 38 nagród i wyróżnień, zbyt licznych aby wymienić je w całości. Wśród nich znajdują się: University of Missouri School of Medicine Loren E. Broadus Distinguished Professorship (Wybitna Profesura) w 1984 roku, University of Missouri Board of Curators' Professorship (Profesura Rady Nadzorczej Uniwersytetu

Rycina 2
Georgia i Karl Nolph w mundurach Orkiestry Społeczności Jersey.
Georgia and Karl Nolph in Mersey Community Band Uniforms.

Missouri) w 1988, Honorary Fellow of the Royal College of Physicians and Surgeons of Glasgow, Scotland, (Honorowy Członek Królewskiego Kolegium Lekarzy i Chirurgów Glasgow, Szkocja) w 1989 roku, Torchbearer Award of the American Kidney Fund (Nagroda dla Niosącego Pochodnię Amerykańskiego Funduszu Nerek) w 1990 roku, Honorary Membership and Recognition Award of the Italian Society of Nephrology (Nagroda Uznania i Honorowego Członka Włoskiego Towarzystwa Nefrologicznego) w 1995 roku, Belding H. Scribner Award of the American Society of Nephrology (Nagroda im. Beldinga H. Scribnera Amerykańskiego Towarzystwa Nefologii) w 1997 roku, Belding H. Scribner Trailblazer Award from the International Society for Hemodialysis (Nagroda Wypalającego Szlak im. Beldinga H. Scribnera Międzynarodowego Towarzystwa Hemodializ) w 2006 roku. An endowed chair bearing his name, Karl D. Nolph, M.D., Chair in Nephrology, (Fundowana Profesura imienia Karla D. Nolpha) została ustanowiona przez Uniwersytet Missouri w 2007 roku.

Dr Nolph miał bardzo głęboką wiedzę w dziedzinie fizjologii nerek i medycyny wewnętrznej w ogóle, ale miał również zainteresowanie w innych dziedzinach, zwłaszcza historii i muzyce. Gdy dowiedział się, że miał nieuleczalną chorobę przyjął swój los w spokoju; powiedział: „Ja mam 77 lat, miałem owocne życie

„ I rzeczywiście, Karl miał niesamowite i sensowne życie. Oprócz jego profesjonalnych osiągnięć był oddany swojej rodzinie, przyjaciołom i współpracownikom. Był zawsze gotowy służyć radą i pomocą. Nawet z pogarszającym się stanem zdrowia, kontynuował aktywny udział w planowaniu kolejnej Annual Dialysis Conference do ostatnich dni jego życia. Z dr Georgią Nolph, jego żoną od 53 lat, stworzyli jednolitą i spójną rodzinę z dwojgiem dzieci i pięciorgiem wnuków, zawsze pomagającą sobie nawzajem i innym.

Warto dodać, że Karl i Georgia byli członkami Kościoła Metodystów Stanu Missouri, brali udział w pracach tego kościoła i przestrzegali religijnych zasad w całym ich życiu. Oboje byli bardzo utalentowani muzycznie, byli członkami chóru w ich kościele. W ostatnich latach spędzali letnie miesiące w Nowej Szkocji w Kanadzie. Tam byli członkami Mersey Community Band (Orkiestra Społeczności Mersey), Liverpool, Nova Scotia i Bridgewater Firemen's Band, (Strażackiej Orkiestry Bridgewater), Bridgewater, Nova Scotia (Ryc. 2).

Karl był przyjacielem, przewodnikiem, filozofem, mentorem i niezwykłym człowiekiem. Pomimo wszystkich jego niezwykłych osiągnięć, był ucieleśnieniem skromności i prostoty. On zawsze pozostanie w sercach i umysłach tych, na których życie wywarł głęboki wpływ.